

KATEDRA BOHEMISTIKY FF UP V OLMOUCI
Kozultantský posudek bakalářské práce

Autorka: Jitka Filipová

Studijní obor: Česká filologie

Název práce (česky/anglicky): České básnické deníky po listopadu 1989 /
Czech poetic diaries after November 1989

Vedoucí práce: prof. PhDr. Lubomír Machala, CSc.

Oponent práce: PhDr. Jan Schneider, Ph.D.

Hodnotící kritéria	Hodnocení
Soulad názvu práce s obsahem, schopnost formulovat cíl a závěry práce	1,3
Teoretická podkladová koncepce, metodologie, terminologie	1,7
Schopnost analýzy excerpovaného materiálu/předmětu výzkumu a následné syntézy	1,3
Interpretace a argumentace	1,3
Sekundární literatura, tvůrčí aplikace, schopnost kritického komentáře	1,3
Struktura práce, výstavba textu, adekvátnost použitých stylistických prostředků, dodržení ortografické a gramatické normy	2,3
Bibliografický a poznámkový aparát, jednotný způsob citací	1,3
Výsledný průměr	1,5

Pozn.: Pro hodnocení se používá tzv. jemná známková stupnice, tedy: 1,0 – 1,3 – 1,7 – 2,0 – 2,3 – 2,7 – 3,0 – 3,3 – 4.

Hodnocení písemné verze práce – návrh klasifikačního stupně:

Je všeobecně známo, že jedním z dominantních trendů první polistopadové dekády v české literatuře byla konjunktura tzv. autenticitní literatury, kterou spoluvytvářely vzpomínkové a deníkové texty. Poněkud překvapivě ale dosud nebyla věnována soustředěná pozornost té části z dotyčné obsáhlé textové množiny, která bývá označována jako básnické deníky. (Tyto jsou navíc mezi autory výrazně oblíbeny i po roce 2000.) Proto zaslouží ocenění už samotná skutečnost, že Jitka Filipová se polistopadovým básnickým deníkům rozhodla věnovat ve své bakalářské práci. V úvodních teoretických kapitolách se pokouší o žánrové vymezení a typologizaci deníkových textů. Vychází přitom hlavně ze statí Hany Bočkové a Vlastimila Války, které ovšem vznikly ještě před zmiňovanou konjunkturou autenticitní literatury a které myslím plně nepostihují všechno to, co se v dané oblasti po listopadu 1989 objevilo. Jako problematické a matoucí hlavně vnímám zařazení deníků do memoárové literatury, na což poukazuje i sama diplomantka. Samozřejmě, i ten, kdo píše deníkový záznam, vlastně vzpomíná, ale záznamy takto bezprostředně vybavených zážitků, prožitků a emocí jsou kvalitativně diametrálně odlišné od skutečných memoárů, tedy pamětí. Navíc Filipová nezvládla tuto část zcela přesvědčivě ani po stylistické stránce, její výklad připomíná nastavovanou kaši, jak třeba patrně z následujícího úryvku: „Neboť jak píše Bočková, memoárovou literaturu V. Válek charakterizuje jako tu...“ (7)

Nejvíce výhrad patrně lze adresovat diplomantčině stylu. Už v úvodu zaujme nepatřičným syntaktickým řetězením („Tato práce se tak soustředí právě na ty deníky, které byly napsány básníky, kteří jim vtiskli specifické rysy.“ (5) Což v závěru přivede k dokonalé zaumnosti: „Je přesvědčena, že to, že člověka na onom konci děsí to, že neví, co jej čeká.“ (41) Ocenit ale musím reprezentativnost výběru analyzovaných textů a koneckonců i postižení jejich specifik a přínosů.

Písemnou verzi bakalářské práce Jitky Filipové hodnotím stupněm B.

Náměty pro obhajobu (formou otázek):

Který(-é) z básnických deníků, na něž jste při své práci narazila, považujete za nejvýraznější obohacení současné české literatury a proč?

Datum a podpis vedoucího práce:

Handwritten signature in blue ink, appearing to read "Jitka Filipová".

2017-05-16